

מסורת הש"ס

א) (לעיל ק:.) ב) (לעיל ל.)
ג) (לעיל ט:.) ד) (לעיל טז:.)
ה) (לעיל טז:.) ו) (לעיל טז:.)
ז) (לעיל טז:.) ח) (לעיל טז:.)
ט) (לעיל טז:.) י) (לעיל טז:.)

הגרות מהר"ב
גרשבורג

א) תוס' ד"ה מר סבר ר'
יוחנן וכו' פליגי דליסור
שמוקף הוא דלסור לגבי נה.
כ"ב ש"י ע"י הרמ"ע
מפא"ס פ"י קרב"ך דף קכ"ב
ע"פ דברי רש"י וכו'.

מוסר רש"י

יבא איסור נבלה כו'
ויבא איסור טרפה
החיל על איסור חלב.
כלומר הוא ואכל לא
תאכלהו לא נרץ, הוא
מניח כל חלב וכל דם לא
תאכלהו, ומשום דמנבלה או
טרפה מי אכל לה איסור
חלב ומלאי אנטרין, אלא
התורה אחרת דייב משום
שני לחין, משום ולא נחלב
ומשום לאו טרפה, דלא
ימנע אין איסור חלב על
איסור וכו' (ל' ט:.) ש"ס
תאמר אין איסור נבלה
וערפה חלב על איסור
חלב שקים נבלים וכו'.
הררן ע"ך נ"ד הנשגה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

ק"ג.

עין משפט
נר מצות

ק"ג א ב מ"י פ"ה ספ"ג
מאכלות אטרויות
הנכה ה':
ג מ"י ע"פ ס"ו הלכה ג
ופ"ה הלכה ו'.

שיטה מקובצת

א) מ"ס בהמה בחייה לאו
לאברים עומדת (ל' טרפה
וחייל איסור אבר מן
החי ור"ל:.) ב) ואוכל לא
תאכלהו למה לי דבתורה
בחייל טרפה הא בחייל
כשרה נמי אהדרה כל
חלב: ד) ויאי ואכל
לא תאכלהו משום לאו
דבבלה אהורינו: ט) וה"ל
אע"ג איסור אבר בהמה
קדים אחי איסור טרפה
וחייל עליה:

דבינו גרשום

מייחביי אכל אבר מן החי
מן הטרפה. כלומר אמרי
לעיל אכל אבר מן החי
ובשר מן הטרפה דברי
הכל מייב שמים הוא הכא
(ס"ל לר"ל) דאני מייב
אלא אחת: ובמיתו איסור
אבר מיחל איסור טרפה.
כלומר בהא קא מיפלגי ו'
יוחנן ור"ש לקיש אי'
איסור אבר וחייל איסור
טרפה ו' יוחנן סבר אחי
איסור אבר וכו': אבל חלב
מן החי מן הטרפה מייב
שמים כו'. דרבינו למוסר
קפ"ג דחלב הותר ככללו.
כלומר אצל חיה:

ה"ג אכל אבר מן החי מן הטרפה ר' יוחנן אמר מייב שמים כו'. בהמה
טרפה ממיים ואכל ממנה אבר נחמיה: לר"ש לקיש קשיא. דהא
אפילו לדריה מתי קראי נפקי וליחייב תרתי: כשמי בהמות. אבר
מן החי מנו ובשר טרפה מנו: מייב שמים. ואע"ג דנחמיה אכלה
וכחד התראה אכלתיה דהא תרי לאו
איכא: **בבבמה אחס.** טרפה שאכל
ממנה אבר מן החי פליגי ומפרש
ואולי: **כשמי פליגי.** אמאי פטור והא
תרי לאו נינהו: **עס יליאת רובה.**
בזהלדה נטרפה: **לאברים עומדת.**
ובשעה שגולדה חל עליה עס איסור
אבר ואיסור טרפה: **לאו לאברים
עומדת.** ולא היה עליה איסור אבר
עד שהפרישו ממנה והרי כבר טרפה
היא ואין איסור חל על איסור אכל
כשמי בהמות ליכא למימר הכי דזו
משום טרפה חזו משום אבר של כשרה
ואין כאן איסור חל על איסור: **דכולי
עלמא לאו לאברים עומדת.** וכיון
דכשעת לידתה נטרפה איסור טרפה
קדים: **ובמיתו איסור אבר.** כשחתכו
וחייל אטרפה קא מיפלגי: **מר סבר
חייל.** עין איסורו נהג כבני נח ומר
סבר לא חייל: **ואי בעית אימא דכ"ע
לאברים עומדת.** ואיסור אבר קדים:
וכגון שנטרפה לאחר מכתו. ורבי
יוחנן סבר איסור חל על איסור ואחי
איסור טרפה וחייל איסור אבר
(ומימיין ור"ש לקיש סבר אין איסור
טרפה חל על בהמה עד שמשחט
דאיסור חיות אחי איסור טרפה וחייל:
**כגון שחטג כו'. כגון חתך רגליה
מן הארטובה ולמעלה רבי יוחנן סבר
מתחלה לאו לאברים עומדת וכשחתך
חלו שניהן ור"ל סבר מעיקרלה היה
כה איסור אבר: מייב שמים. ואע"ג
דליכא תחלת איסורו אבר והלג
וטרפה אין לוקה אלא שמים ולקמן
מפרש אהי מייחבו קא פטר ליה:
א"ל רבי אמי. לרבי מיחא בר אבא
לימא מר שלג שהרי אני אומר משמו
של רבי יוחנן שחיב שלג: **אימא
נמי.** כרבי אמי (ד)בשולדה חל איסור
חלב דלא חלב משלג מותר דכמיני כל
בהמה תאכליהו (ואמרינן (לעיל דף ט"ג).
לרבות את הולד דכתיב כל: **ומ"ד
שמים קסבר לאו לאברים עומדת.**
ואיסור טרפה וחלב חלו בעת לידתה
אכל איסור אבר לא חל על ער יום
שהופרש הלך לא מני חייל: **מ"ס
אחי חייל.** קסבר איסור חל על איסור:
מידי דהוי אהלב. כלומר כי היכי דקיס
לן דאחי איסור טרפה וחייל איסור
חלב: **דאמר מר.** רבא אמרה בזבחים
בפרק טעאת העוף (דף ט"ג): **הסורה
אמרה כו'. ואכול לא תאכלהו (ויקרא:.)**
למה לי (ד)דכתיב הא בחלב כשרה
הזוהרו כל חלב וכל דם לא תאכלהו
(ויקרא ג) אלא התורה אמרה כו' והאי**

מר סבר רבי יוחנן בהמה בחייה לאברים עומדת ואיסור אבר
ואיסור טרפה בהרי הדרי קא אתו. משמע דלי לאו לאברים
עומדת דאיסור טרפה קדים לא אחי איסור אבר וחייל עלה א' אע"ג
דאיסור מוסקי הוא דאיסור לגבי נה וימיה דבפרק ג' דשביעות
(דף כ"א): **ופ"י** בנחמיה דיומא (דף ע"ג):
גבי שנועה שלא אוכל נבלות וטרפות
קאמר רבי יוחנן ככולל דברים
העומדים עם הדברים האטרויים
אלמא אחי ליה איסור כולל וא"כ כ"ס
איסור מוסקי דמנוכה בפרק ארבעה
אחין (וימות דף נ"ג): ו"ל אף על גב
שפירש רבי יוחנן מתימין דהתם
ככולל לדריה לא ס"ל הכי:

**ומר סבר לאו לאברים עומדת ולא
אחי איסור אבר וחייל איסור
טרפה.** וא"ת כמאן ס"ל אי כרבי
אלעזר דלמר לעיל דף ק"ג. כל
שאתה מנווה על דמו אתה מנווה על
אבריו אם כן ליחייב נמי הכא טרפה
משום אבר מן החי ואי כרבינן דלמתי
כל ששדרו מותר כו' אם כן למה לן
עממא דללאו לאברים עומדת וי"ל
דדרשינן כל מין ששדרו מותר:
**דאיסור חלב ואיסור אבר
ואיסור טרפה בהרי
הדרי קאתו.** פ"י הקועטרס דכשולדה
חל איסור חלב דהא חלב שלג מותר
מכל בבהמה תאכלהו וקשה דהא א"ר
יוחנן כפ' בהמה המקשה (לעיל דף נ"ה).
תלג חלב מן ט' חי תלכו כחלב בהמה
א"כ איסור חלב קדים וי"ל דמ"מ
איסור טרפה ואבר חיילי איסור
חלב דקיל שהותר מכללו ובהדי הדדי
קאתו לא נקט אלא משום טרפה ואבר
קמיהו קשה דנסוף דס שמייה (כריתות
דף נ"ג): **אמרינן דנקדשים איסור חל
על איסור דכתיב כל חלב לה' לרבות
אמורי קדשים קלים למעילה דאחי
איסור מעילה וחייל איסור חלב
וספירן למ"י אף נקדשים אין איסור
חל על איסור ל"ל כל חלב ומקו לה
בולדות קדשים וקסבר דכוותיהן הן
קדושין ובהדי הדדי קאתו והשתא
אכתי לרבי יוחנן הא איסור חלב
דחלב¹ צעיקן והשתא מיחא הכא
דכיליהו בהדי הדדי קאתו והא
דקאמר כשנטרפה עס יליאת רובה
הוא הדין נטרפה כמיני אמיה דלא
מייחייב משום טרפה עד שיוכל כמו
חלב אלא לא אחי אלא לאסוקי נטרפה
לאחר יליאת רובה וא"ת לרבא דלמר
לעיל כגון שחטג ממנה אבר וטרפה
כו ולאו לאברים עומדת דהשתא בהדי
הדדי קאתו משמע דאס נטרפה קודם
שחטג האבר לא אחי איסור אבר**

ומייל על איסור טרפה א"כ
כיון דלאו לאברים עומדת ואין איסור אבר חל על איסור טרפה
וי"ל כגון שחטג ממנה אבר וטרפה כו' דמינו דאחי איסור טרפה
וחייל לאיסור חלב חייל נמי איסור אבר עליו ומ"ד שמים לית ליה
האי מינו אלא דוקא איסור טרפה דגלי קרא חייל ולא איסור אבר וא"ת להוהו ליטנא דלמר לעיל דכ"ע לאו לאברים עומדת ולרבי
יוחנן איסור אבר חייל איסור טרפה א"כ היכי משכחת לה דלא מייחייב אלא שמים בחלב חלב מן החי וכן הטרפה וי"ל כגון שחטג
יליאת רובה נטרפה ואיסור אבר שחטג דמייל איסור טרפה דקיל על איסור חלב דחמיר דבכרת לא חייל:

